

Zpravodaj křesťanů z Juliánova, Vinohrad a Židenic

SIARD

kostel sv. Cyrila a Metoděje

Číslo 5, ročník 24

www.farnostzidenice.cz

vychází 29.října 2017

Živí i zesnulí - tvoříme jedno společenství

Blíží se dny, kdy budeme vzpomínat na naše drahé zesnulé bratry a sestry. Věříme, že oni nás jen předešli na druhý břeh, ale žijí a my s nimi tvoříme stále jedno společenství. Pamatujme na ně ve svých modlitbách.

Dostal jsem otázku : Co jsou to odpustky ?

A tak se pokusím odpovědět.

Katechismus katolické církve (KKC) říká:

„Křesťan, který se snaží očišťovat od svého hříchu a posvěcovat se s pomocí Boží milosti, není osamocen. Život Božích dětí je spojen v Kristu v rovině přirozené i nadpřirozené, v mystickém těle církve.

Ve společenství svatých jistě existuje „mezi věřícími, kteří již dosáhli nebeské vlasti nebo kteří odpykávají své viny v očištcí nebo kteří ještě putují po této zemi, trvalé pouto lásky a bohatá výměna všech dober.“ (Pavel VI.) Při této obdivuhodné výměně svatost jednoho prospívá ostatním a zdaleka přesahuje škodu, kterou hřích jednoho mohl způsobit ostatním.

Tato duchovní dobra společenství svatých se nazývají také poklad církve. Nelze si ho představovat jako součet hmotných statků, nashromážděných během staletí, ale jako nekonečnou a nevyčerpatelnou hodnotu, jakou mají u Otce Kristovy zásluhy a smírné skutky, jež byly obětovány, aby celé lidstvo bylo osvobozeno od hříchu a dosáhlo společenství s Otcem.“ (KKC čl. 1474 - 6)

I přímluva a zásluhy Panny Marie a všech svatých mají pro naši spásu velký význam.

Každý hřích jakožto zlý čin má dvojí následek - vinu a trest. Těžká vina zasluhuje věčný trest, lehká časný. Nikdo nemůže vědět, kolik si za své viny zaslouží.

Ve svátosti smíření nám Bůh odpouští naše hříchy, když se z nich upřímně vyznáme a litujeme jich. Je odpuštěn i věčný trest. Úměrně k obnovené lásce k Bohu je nám odpuštěna i část časného trestu. Není však dobré si namlouvat, že naše láska je taková, že smaže každý trest. Už skutečnost, že církev ve svátosti smíření ukládá povinnost hříchy odčiňovat, ukazuje, že nám všelicos zůstává. Bůh je láskyplný a spravedlivý zároveň.

Církev je matka a chce nám odčiňování usnadňovat. Kristus řekl apoštolům a jejich nástupcům: „Cokoliv rozvážete na zemi, bude rozvázáno v nebi.“ (Mt 18,18) Této moci církev užívá mimo jiné k tomu, aby nám z pokladu zásluh Krista a svatých něco přivlastňovala na odčinění našich dluhů před Boží spravedlností. Činí tak na způsob přímluvy, to je prosí Boha, aby to přijal v náš prospěch. A věří, že její prosba je mu milá.

„Odpustek znamená, že se před Bohem odpouštějí časné tresty za hříchy, jejichž vina byla zhlazena.“(KKC čl. 1471)

„Odpustek je částečný nebo plnomocný podle toho, zda částečně nebo úplně osvobozuje od časného trestu za hříchy.“

„Každý věřící může získat ... odpustky buď sám pro sebe, nebo pro zemřelé na způsob přímluvy.“ (Pavel VI., Apoštolská konstituce *Indulgentium doctrina*)

Jeden katecheta vysvětloval odpustky takto: Když do dřevěné desky natlučeme několik hřebíků a pak je vytáhneme, zůstanou tam po nich díry. Když díry zaplníme tmelem a uhladíme, je všechno napraveno. Jako by tam nikdy žádné díry (hříchy) nebyly.

Bratři a sestry, usilujme po celý rok o naše posvěcení a spásu. Ale pamatujme také na naše zemřelé ve dnech, které jsou před námi.

Přeji vám všem i sobě, abychom nejen zapálili svíci nebo dali věneček či kytíčku na hroby našich zemřelých (to by bylo dost málo), ale abychom pro spásu jejich nesmrtelných duší udělali maximum. Vždyť pokladnice církve se otvírá všem. A my budeme také jednou jejich přímluvy potřebovat.

P. Josef Večeřa, farní vikář

SIARD – Zpravodaj křesťanů z Juliánova, Vinohrad a Židenic
Vydává Římskokatolická farnost u chrámu sv. Cyrila a Metoděje, Nopova 84, 61500, Brno, tel. 548 530 034.
Připravuje redakční rada, za obsah článků odpovídá autor. E-mail redakce : siard@email.cz
ZPRAVODAJ JE NEPRODEJNÝ, URČENO VÝHRADNĚ PRO VNITŘNÍ POTŘEBU
Finanční příspěvky pro farnost můžete zasílat na účet č. **42 00 14 30 12/6800**
nebo na účet určený na opravy kostela – účet č. **22 00 03 27 19/6800**
Variabilní symbol : Vaše IČO nebo rodné číslo, **konstantní symbol** : 558

Další číslo vyjde 26.11.2017, uzávěrka příspěvků 12.11.2017

Burza

Maminky a tatínkové,

v sobotu 11. 11. 2017 se v Klubu Václav na faře v Brně-Židenicích koná BURZA celoročního oblečení pro děti do velikosti č.180. Burza bude zahájena v 8:00 hodin a bude otevřena do 12:00 hodin.

Pokud máte dětské oblečení, které už nepotřebujete a chcete ho darovat někomu, kdo ho potřebuje, můžete ho přinést na burzu. Oblečení se bude prodávat kus za 10 Kč a výtěžek opět věnujeme na misie.

Čisté oblečení noste, prosím, do klubu ve čtvrtek 9.11. a v pátek 10.11. 2017 od 16:00 - 17:55 hod. Neprodané věci se nevrací, vše předáme potřebným.

Pokud máte i jiné věci, které byste chtěli poslat dál, máme v Klubu Václav na faře nástěnku, kde můžete formou inzerátu věci nabídnout či poptávat, a to zcela zdarma.

Další informace vám mohou podat

*Vlasta Šimoníková (tel.č. 774 229 961)
Alča Ilčíková (alcab@centrum.cz)*

Výročí

Vzpomínáme na zemřelé kněze, kteří působili v židenické farnosti:

6.11.1967 zemřel židenický administrátor P. Josef Gross (50. výročí úmrtí). Je pochován na zdejší hřbitově.

18.11. 1977 zemřel P. Josef Dancinger (40. výročí úmrtí). Byl povolán na věčnost náhle při výkonu kněžské služby v brněnském krematoriu. V naší farnosti působil jako nástupce P. Grosse, v roce 1969 odešel do farnosti Brno – Řečkovice, kde zůstal až do své smrti a kde je pohřben na místním hřbitově.

V říjnu si připomínáme i dvě důležité události v dějinách naší farnosti:

1. října uplynulo 64 let od zřízení samostatné židenické farnosti (1953).

27. října byl před 82 lety posvěcen náš kostel sv. Cyrila a Metoděje (1935).

Obě události, stavba kostela i zřízení farnosti, stály naše předky nemalé úsilí. Budme vděční Bohu i jim a přejme si, aby i nám tak záleželo na našem kostele a farnosti.

Redakce

Zprávy z diecéze

Každý druhý pátek v měsíci pořádá Moravsko-slezská křesťanská akademie, regionální pobočka Bílovice nad Svitavou v akademickém roce 2017/2018 ve farním sále v Bílovicích nad Svitavou (Tyršova 413) „Kurz světových náboženství“. Přednášky se konají vždy druhý pátek v měsíci od 18.30 hodin (není-li stanoveno jinak).

4. listopadu 2017 od 9.00 do 18.00 hodin v Klubovém sálem CRSP v Biskupské ulici č. 7 se uskuteční první

ze 4 sobot výcviku pro nové lektory kurzu Příprava snoubenců. Kurz je koncipován do čtyř celodenních praktických zážitkových výcviků a vedou jej manželé Milena a Miroslav Vykydalovi. Další termíny kurzu jsou 25.11. 2017, 6. 1. a 27. 1. 2018. Výcvik je pro účastníky zdarma. Přihlášení a více informací: <http://www.crsp.cz>

10. až 12. listopadu 2017 v hotelu Stará škola ve Sloupu pořádá Centrum pro rodinu a sociální péči Brno harmonický víkend pro matky a dcery. Víkend je připraven pro maminky s dcerami od 8 do 12 let pro posílení jejich vzájemného vztahu a komunikace. Více informací: <http://www.crsp.cz/index.php/rodiny/vicedenni-programy/vikendovy-pobyt-matka-dcera>

Redakce

Centrum naděje a pomoci nabízí

Centrum naděje a pomoci, Vodní 13, Brno opět pořádá kurzy, které zájemcům pomohou zorientovat se ve své společné plodnosti.

Více informací o jednotlivých typech kurzů včetně přihlášek najdete na stránkách <https://www.cenap.cz/kurzy-reprodukčního-zdraví-ppr>

Těšíme se na vás!

*Dr. Lázníčková
Tým Centra naděje a pomoci*

Nevíte si rady? Zavolejte do Poradny pro život !

Co dělat při nepřiznání příspěvku na péči? Jak se do důchodu započítává péče o blízkého? Kde si podat žádost o průkaz osob se zdravotním postižením? Počítá se invalidní důchod do důchodového pojištění? Jak získat invalidní vozík? Může exekuce zabavit auto hrazené příspěvkem z Úřadu práce?

Poradna pro život s postižením poskytuje bezplatné a anonymní odborné sociální poradenství osobám se zdravotním postižením a osobám v jejich okolí, kterých se situace osob s postižením týká.

Poradna dále poskytuje právní, dluhové a intimní poradenství.

Jak nás můžete kontaktovat?

- www.ligavozic.cz/poradna
- e-mailové adresy poradna@ligavozic.cz
- bezplatnou telefonní linkou 800 100 250 každé pondělí a středu od 9 do 13 hodin, každé úterý od 12 do 18 hodin a čtvrtek od 12 do 16 hodin
- Skypem
Poradna_pro_zivot_s_postizenim
ve stejné dny a hodiny jako u bezplatné telefonní linky
- písemnou formou na adresu: Liga vozíčkářů, Bzenecká 23, 628 00 Brno – Vinohrady, osobní schůzkou po objednání tamtéž

*Kateřina Uhlířová
Poradna pro život s postižením
Liga vozíčkářů, z. ú.*

Hudba a vize sv. Hildegardy z Bingenu

V loňské sezóně (2016-2017) se farní chorální schola věnovala mj. i nácvičku duchovních skladeb z díla sv. Hildegardy z Bingenu a nyní se je spolu s jinými zpěvy chystá přednést na malém koncertu duchovní hudby v některých brněnských kostelích (**Židenice - 5. 11. v 16.30**, Husovice, sv. Michal). Program koncertu je soustředěn zejména na čtyři vize světice, vyjádřené v těchto obrazech: Oheň, Moudrost, Duch a Láska. Jedná se o skladby chorálního charakteru, jejichž hlavním motivem je oslava Ducha svatého.

Hildegarda z Bingenu (1098 – 1179), přezdívaná také jako Sybila Rýnská, byla německá mystička, přírodovědkyně, lékařka, hudební skladatelka a spisovatelka, členka benediktinského řádu a abatyše kláštera, v němž žila od osmi let.

Mystická vidění ji provázela od útlého dětství. Vize, kterou měla v roce 1141, změnila průběh jejího života. Porozuměla významu náboženských textů i příkazu, aby zapsala všechno, co ve svých představách pozoruje.

Hudba byla pro Hildegardu nesmírně důležitá. Popisuje ji jako prostředek k opětovnému získání původní krásy ráje. Podle ní měl první člověk Adam čistý hlas a spojil se s anděly ve zpěvu chvály Bohu. Po pádu člověka byla vymyšlena hudba a vytvořeny hudební nástroje, aby byl Bůh vhodně uctíván.

Možná to vysvětluje, proč její hudba nejčastěji připomíná zpěv andělů, jak si ho my lidé představujeme.

Hildegarda nebyla vyškolenou hudebnicí nebo skladatelkou a nikdy se za ni neprohlašovala. Uváděla, že co se týče jejích skladeb, obdržela celá slova s hudbou dohromady stejným způsobem jako své vize.

Neexistuje žádný způsob, jak porovnat její styl, jedinečný a nezapomenutelný, s jakoukoliv jinou hudbou té doby. Její texty jsou rapsodickým řetězcem obrazů, které odrážejí žalmy a Píseň písní a jsou dokonale propojeny s melodickou složkou. Vokální rozsah jejích melodií a délka kusů samy o sobě daleko přesahují charakteristické znaky tehdejších liturgických zpěvů.

Hildegarda zaznamenala své vize v sérii knih. Mezi nejznámější patří Scivias (26 vidění, která se nesou v duchu nábožensko-intelektuálních rozprav, proroctví či dokonce kosmologických úvah), dále De operatione Dei či Liber divinorum operum. Za zmínku stojí též její hra Ordo virtutum („Řád ctností“), jež je zřejmě nejstarší známou středověkou moralitou.

Hildegarda během života založila dva nové kláštery. Kázala na mnoha místech v Německu i jinde v Evropě. Zemřela v požehnaném věku 81 let v Rupertsbergu. Byla svatořečena 10. května roku 2012 Svatým otcem Benediktem XVI. V kalendáři má své místo 17. září. Je patronkou přírodovědců, esperantistů a filologů.

*Za Scholu Ducha sv.
Cecílie M. Lavičková, III OP*

Kdo je služebnice Boží sestra Eliška PRETSCHNEROVÁ, OSF z kongregace Školských sester sv. Františka?

Co je charakteristické pro její život? Prožila téměř celé 20. století – narodila se v Nových Zámcích v okrese Nymburk v r. 1911 a zemřela v Hoješíně u Seče v r. 1993. Byla dcerou lesníka, vyrůstala v hájovně na samotě v harmonické rodině s dalšími 4 sourozenci. To zformovalo její povahu – byla tichá a vnímavá, uměla se vžít do člověka a naslouchat mu.

Její život byl krásný a plodný. Jako zasvěcená žena vydávala svědectví evangeliu láskou k Bohu i k lidem. Životní heslo zakladatelky naší kongregace „jsem tu s Bohem pro vás“ naplno uskutečňovala v praktickém životě. Jako pravá sestra sv. Františka z Assisi v prostotě a pokoře sloužila sestrám, církvi a všem lidem, kteří jí byli na blízku. Ani v těžkých podmínkách,

zvláště v době pronásledování řeholí v období komunismu, neztrácela víru a naději a stále věrně a vytrvale šla vpřed a ukazovala cestu do budoucnosti.

Jako mladá sestra vystudovala matematiku a fyziku na Karlově univerzitě v Praze, a protože v době komunismu sestry mohly pracovat jen v domovech důchodců nebo s mentálně postiženými, přeškolila se na zdravotní sestru. Protože pochopila znamení doby, jako představená se starala, aby sestry vydávaly svědectví evangeliu bez ohledu na to, jaké povolání vykonávaly. Tomu nás také učila.

Po skončení II. vatikánského koncilu se nasadila pro to, aby jeho duch – Duch svatý – provanul nejen vlastní, ale i všechna společenství zasvěcených osob v naší vlasti. V době Pražského jara s několika statečnými kněžími propuštěnými z vězení stála u zrodu Sekretariátu řeholních společností.

Zároveň pochopila evangelizační sílu obnovené liturgie, a proto pomáhala kněžím v okolí uvést do života církve koncilní dokument O posvátné liturgii. V době normalizace byla často pronásledována a vyslýchána Státní bezpečností. V roce 1970 se stala generální představenou v Římě a vedla naši kongregaci 12 let.

Sestra Eliška milovala Krista celým srdcem a milovala také celým srdcem lidi. Všechny, s kterými žila a kterým sloužila. Projevovala každému člověku úctu a pozornost k jeho potřebám. Milovala zvláště chudé a znevýhodněné lidi, měla soucit s trpícími. Její životní heslo „chci být malá“ znamenalo

nestavět se do středu všeho dění, sloužit a milovat, odpouštět a znovu a znovu začínat.

Ze vzpomínek jejích spolupracovníků, přátel, dokonce i žákyň ze školy si můžeme sestavit základní charakteristické rysy sestry Elišky. Byla velmi realistická – oběma nohama stála na zemi, laskavá a vlídná, zároveň rozhodná a vytrvalá, pokojná, tichá a zároveň radostná, vždy připravená pomoci, viděla potřeby lidí kolem sebe. Čerpala z osobního vztahu s Ježíšem ve svátosti eucharistie, žila ve stálém spojení s ním. Proto byla neúnavná v konání dobra.

Sestra Eliška si psala deník, kde si zaznamenávala své osobní modlitby, myšlenky, předsevzetí, důvěrné rozhovory mezi ní a Ježíšem, svoje radosti a kříže. Měla je stejně tak jako my. Snad nám mohou pomoci:

Z předsevzetí sestry Elišky:

- *Protože jsem postavena do čela provincie (1954-1969 byla provinciální představenou), musím se snažit v první řadě o prohloubení vnitřního života a povedu k tomu i svěřené duše.*
- *Chci milovat všechny a mateřsky o ně pečovat. I k nesympatickým lidem a k těm, kdo mi působí obtíže, budu taktní a laskavá. Budu se snažit prolomit led kolem jejich srdce. Budu si připomínat, že i za ně zemřel Pán Ježíš na kříži.*
- *Budu pečlivější v přípravě na svatou zpověď.*
- *V těžkých okolnostech budu spoléhat na pomoc Boží a nebudu si stěžovat lidem.*
- *Budu svědomitá v plnění svých povinností a dobře využiji času.*
- *Poprosím blízké sestry, aby mě upozornily na mé chyby.*
- *Budu se chránit úzkoprsého jednání a malicherného zaujetí. Budu sestry učit radostnému a velkorysému pohledu na život a jeho problémy.*
- *Chci ovládat svou nervozitu a spěch, aby tím netrpělo moje okolí.*
- *Chci se snažit o svatost zdravou, lidskou, přirozenou. Jsem v duši klidná a šťastná – chci jít za Ježíšem a milovat ho ve všech jeho bratřích.*
- *Největší neštěstí není, když lidské srdce puká žalem. Větší neštěstí je, když lidské srdce zkamení. A to může být tehdy, když místo ducha křesťanství je v něm jenom nenávisť a zloba, sobectví a bezohlednost.*

- *Nebudu se vyhýbat lidem, ale naopak, budu se snažit navázat s nimi kontakt, abych jim ukázala krásu křesťanství.*
- *Každý den večer se zamyslím: jak jsem dnes přijala ty, kteří se mnou chtěli mluvit?*

Nebo další texty:

Z jedné věci se raduji: Naučila jsem se milovat nepřátele a snažila jsem se naučit tomu i sestry. A mnohé pochopily.

Učme se milovat Kristovým způsobem, protože jen to je láska. Všechno ostatní je sebeláska, tedy citlivost, domýšlivost, zkrátka docela obyčejná pýcha. Často bereme jako osobní urážku, když někdo nechápe naši dobrou vůli, když neocení naši dobrou snahu. Je to pýcha, vždyť přece vůbec nezáleží na tom, koho Bůh použije k naší výchově. Ta přecitlivělost vůči sobě musí pryč a Pán Bůh ji sám odbourává různým přehlížením, neuznáním. Cíl je tak blízko, je tak krásný, co na tom, jestli se nás cestou někdo nešetrně dotkne? Třeba o tom ani neví. Jen rány dávají tvar věcem i životu. Je jich hodně třeba, má-li se vytvořit umělecké dílo, a tím musí být náš život za každou cenu.

Vzpomínám na posledních pár roků... Byla to léta, která mají bohatou pracovní náplň, ale nejsem si jista, že vše bylo konáno z lásky. Kolik to bylo těžkých chvil! Často jsem si říkala, že kdyby to nebylo pro Tebe, můj Ježíši, že bych to nedělala. Ale pod těmi ranami má duše sílila a rostla – díky za to, můj Pane!

Kdo nedovede s láskou mluvit se svým bližním, ukazuje, že se nenaučil v modlitbě mluvit se svým Bohem.

To jsou některé myšlenky sestry Elišky: plynou z hlubokého a plného vztahu s Ježíšem a ukazují její snahu o živou a konkrétní lásku k lidem.

Jedna sestra o ní napsala: „Byla to žena statečná, zcela Boží – a zcela lidská; žila evangelium v duchu Františkově a sloužila všem jako samotnému Pánu.“

To je něco málo o osobnosti sestry Elišky. Svým životem dala příklad svým současníkům, ale i my – její sestry – chceme z jejího příkladu žít a umožnit to všem, aby ji poznali a mohla být i jim příkladem a pomocnicí. Proto byl v královéhradecké diecézi (kde prožila většinu života, kde i zemřela a je pochována) zahájen proces jejího blahorečení.

Sestru Elišku jsem znala osobně. Jako mladou sestru mě zorientovala v životě a její příklad mě vede dosud. Vím, že slyší mou modlitbu a pomáhá mi. Ráda jsem vám ji představila, abyste se na její přímluvu mohli i vy modlit a vzývat ji, kdykoliv budete vy nebo vaši drazí potřebovat. Mnoho proseb už vyslyšela, jako za života je i nyní blízka každému, kdo ji prosí o přímluvu.

Sestra Eliška nám ukázala cestu svatosti. A zve nás na ni, vždyť ke svatosti jsme pozváni všichni. Sv. otec Jan Pavel II. řekl, že svatost je „běžná míra normálního křesťanského života“. Kéž by i vám byla světlem i pomocnicí v životě!

Kdo by měl zájem, může se o ní více dovědět na www.eliskaosf.cz.

*sestra Zdislava, OSF
postulátorka*

Kněží pohřbení na židenickém hřbitově

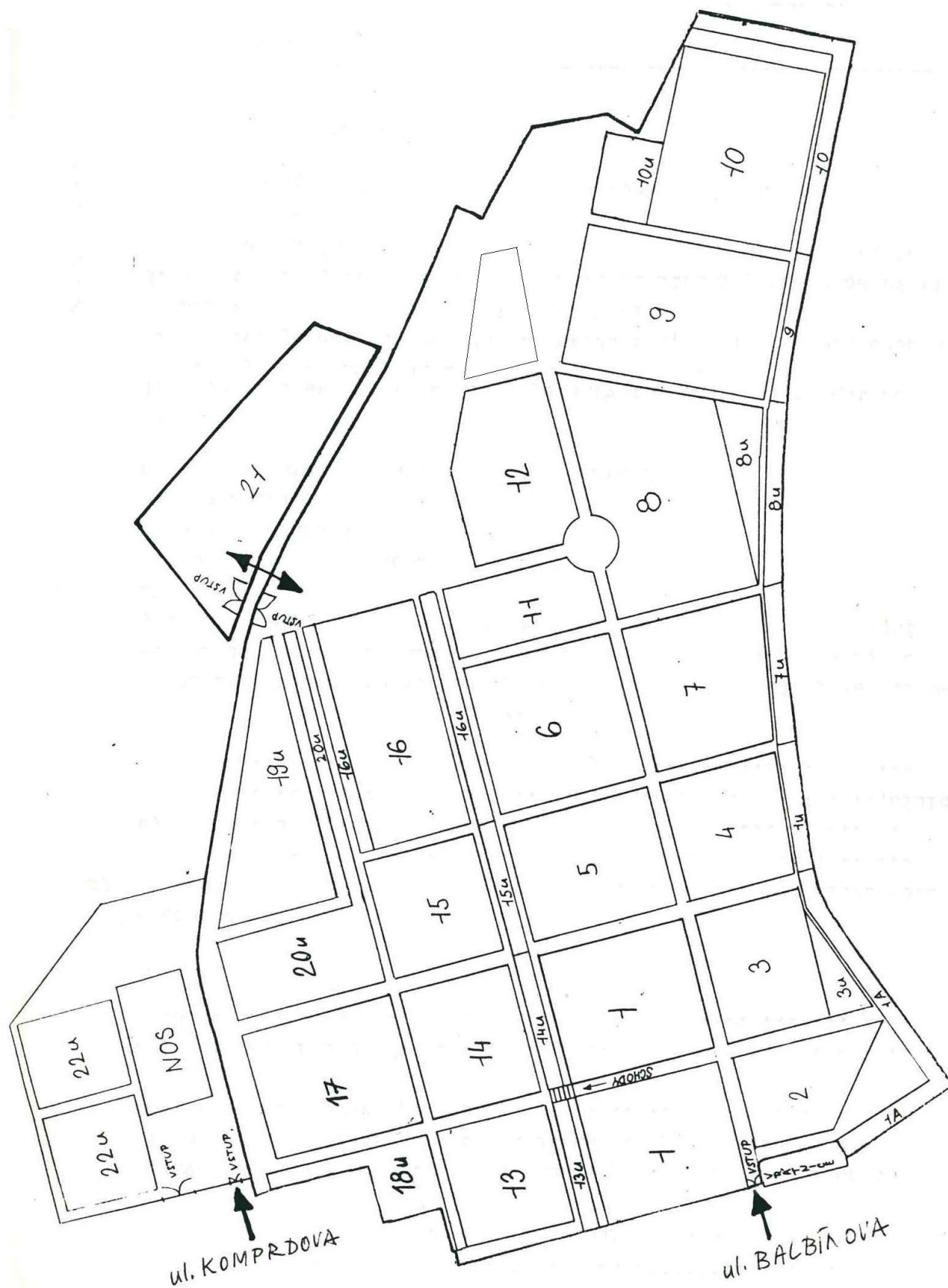
Pro možnost zastavení se u hrobů kněží pohřbených na židenickém hřbitově vám přinášíme přehledný seznam s umístěním v příslušné skupině a místě. Pro lepší orientaci v areálu hřbitova najdete na další straně situační pláněk.

Ve zbývající části stránky si můžete doplnit další Vaše známé zesnulé.

Jméno kněze	Sk.	Číslo hrobu
P. František Hudec, 1878 Vysočany - 1936 Brno	2	134-135
P. Emanuel Masák, 1883 Lazinov u Letovic – 1964 Brno	2	126-127
P. Josef Gross, 1906 Oslavany – 1967 Brno,	6	12-13
P. František (de Paula) Pokorný, 1909 Židenice – 1987 Brno	6	146-147
P. Josef Kříž, 1920 Strážek okres Žďár nad Sáz. – 1953 Husovice	7	147-148
P. Josef Vašina, 1894 Milonice – 1955 Brno	8	92
P. Jaroslav Adámek, CssR, 1914 Zubří u Olomouce – 1979 Brno,	15	49-50
P. Ferdinand Indra, 1895 – 1949	1	98
P. Oldřich Zburník, 1923 Židenice – 1988 Valtice	3	55-56
P. Bohuslav Vitula, 1919 Cejle, okres Jihlava – 1990 Brno	15	161
P. Josef Javora, 1934 – 2002,	2	65-66
P. Josef Doležal, 1950 – 2010	13	184-185
P. Karel Volejníček, 1936 – 2013	3	114-115
P. Ing. Miroslav Pazourek, 1934 – 2012	16	104

Plánek židenického hřbitova

Malé ohlédnutí za židenickými hody 2017

Ve dnech 21. a 22. října 2017 se uskutečnily tradiční židenické hody, které byly v pořadí již 20. v obnovené tradici. Početná chasa i 2 dětské krojované skupiny se s námi podělily o své taneční umění a všichni přítomní jsme mohli sdílet radost z této slavnosti.

Několika fotografiemi si můžeme připomenout radost ze společného slavení pod májou, při zábavě i při slavnostní bohoslužbě.

Stavění máje nepostrádalo dramatické okamžiky.

Radostná taneční nálada pod májou.

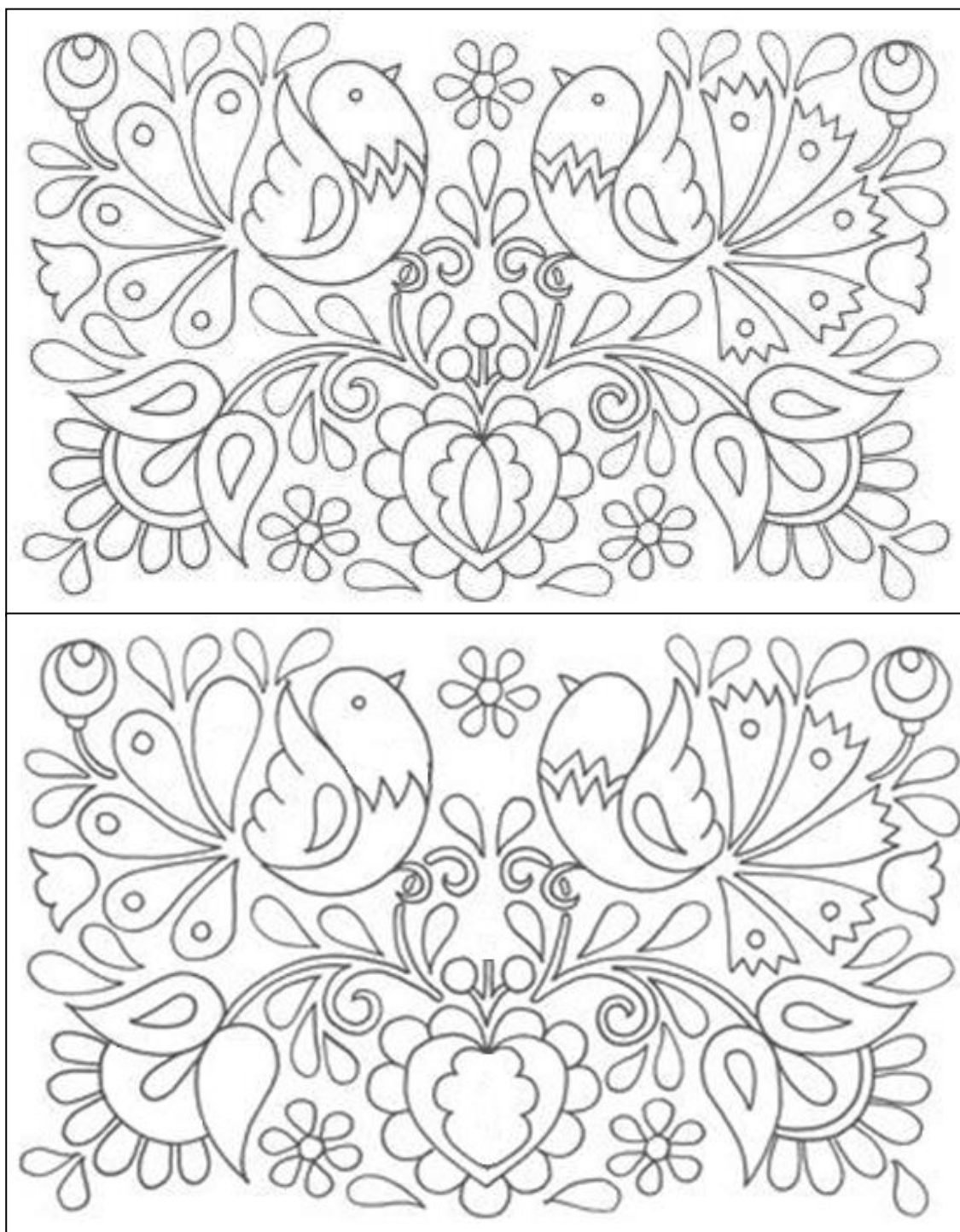
Slavnostní bohoslužba.

Okénko nejen pro děti

Milí farníci!

Minulý týden proběhly již 20. židenické hody. Každý kroj je hezky vyzdoben lidovými ornamenty. Na připomenutí si takové lidové ornamenty můžete vybarvit. Zároveň však mezi oběma obrázky najdi 10 rozdílů.

T. Veselá